

[äänite alkaa]

[taustamusiikkia 00:00:00 - 00:00:38]

Haastattelija 1 [00:00:00]: On itsestään selvää, että haluamme tarjota nuorillemme hyvän elämän eväät. Miksi se on sitten niin vaikeaa? Millä tavalla nuorisolain ohjaus- ja palveluverkostot voivat osaltaan olla tukemassa yhteistyötä nuorten hyvän elämän saavuttamiseksi? Tässä podcastissa keskustellaan aiheesta nuorten ohjaus- ja palveluverkoston ympärillä. Tavoitteenamme on, että jokaisen podcast-jakson jälkeen kuulija olisi saanut selkeitä ja toteutettavissa olevia ideoita omaan verkostotyöhönsä. Otamme mielellämme vastaan myös palautetta ja podcastiin sisältöideoita. Niitä voi antaa Ysipykälän nettisivulla www.kuntaliitto.fi/ysipykala.

Haastattelija 2 [00:00:38]: Lämpimästi tervetuloa Ysipykälä tosielämän testissä -podcastin syyskaudelle ja koko podisarjan kuudenteen jaksoon. Aiheenamme tässä jaksossa on monialaisen ohjaus- ja palveluverkoston viestintä ja tiedonkulku. Ja meillähän on mukana jälleen nuorisotyön vahvoja, sanavalmiita konkareita. Ja heidän kauttaan pääsemme syvälle tiedonkulun ja viestinnän teemoihin. Tervetuloa kanssamme keskustelemaan nuoriso- ja hyvinvointikoordinaattori Seija Laitinen Pieksämäeltä.

Puhuja 1 [00:01:06]: Kiitos.

Haastattelija 2 [00:01:08]: Ja nuorisotoimijohtaja Mika Pietilä Vaasasta.

Puhuja 2 [00:01:12]: Kiitoksia.

Haastattelija 1 [00:01:12]: Lähdetäisiinkö me yhdessä keskustelemaan siitä, että mihin kaikkiin suuntiin teidän näkemysten mukaan sen tiedon tulisi kulkea siinä monialaisessa yhteistyössä. Ja mitä se oikeastaan tarkoittaa käytännössä. Mitä kaikkea siinä tulisi huomioida, että se tieto saavuttaisi ne kaikki oikeat tarvittavat toimijat. Ja ehkä vielä, jos muistatte, kun tätä keskustelua lähdetään tässä keskustelemaan, vähän myös sitä, että kenellä loppuviimein olisi se vastuu siitä viestinnästä, tiedonkulusta ja sen onnistumisesta. Lähdetkö Mika ensin sitä purkamaan.

Puhuja 2 [00:01:49]: Joo, tietenkin tämä on aika laaja asia, kun puhutaan viestinnästä ja monialaisesta nuorten ohjaus- ja palveluverkoston työstä ja tehtävistä ja tavoitteista. Jos sen tiivistäisi, niin sen viestin pitää kulkea joka suuntaan. Tietenkin esimerkkinä vaikka omasta kaupungistani, niiltä ydintoimijoilta siihen verkostolle niihin organisaatioihin ja henkilöihin, jotka ovat mukana siinä verkostossa. Heidän vastuunsa myös siitä, että se menee sinne heidän omiin organisaatioihinsa eteenpäin, kenelle he katsovat, että se kuuluisi. Myös, että niistä organisaatioista, verkoston jäseniltä kulkee, tuodaan ja nostetaan niitä asioita esille. Minä ajattelen myös, että tosi tärkeä osa on, kun nuorisotyötä nuorisolain mukaan tehdään, että se on julkinen tehtävä. Kuntalaisilla on myös oikeus tietää, mitä monialainen nuorten ohjaus- ja palveluverkosto tekee. Eli viestitään myös ulospäin kuntalaisille. Ei ehkä yksityiskohtaisesti kaikista niistä asioista, keskusteluista, mutta esimerkiksi kootusti tai jotakin painopisteitä tai erityisiä asioita. Minä ajattelen, että erityisen tärkeä sen viestinnän ja viestin kulkemisen suhteen on se, että kaikki kantavat vastuun ja pitävät mielessään myös, että ne nuorten signaalit, viestit, sanomat pitää tuoda siihen ryhmään ja huolehtia, että se kontakti sinne nuoriin ei katoa. Se ei ole vain johtavien virkamiesten ja viranhaltijoiden semmoinen poppoo.

Haastattelija 2 [00:04:07]: Sisäinen.

Puhuja 2 [00:04:08]: Niin. Keskustele ja puhuu ja miettii, että miten niillä nuorilla siellä kaupungissa sujuu, vaan ihan oikeasti tuodaan niitä viestejä sieltä. Tietenkin myös nuoret voivat monella tapaa olla itse mukana siinä ryhmän toiminnassa.

Haastattelija 1 [00:04:20]: Kyllä. Miten Seija, nouseeko sinulla myös näkökulmia, että miten omassa työssäsi tämä tiedonkulku on näyttäytynyt?

Puhuja 1 [00:04:29]: Joo. No kuten Mika sanoi, tiedonkulkua ja välitystä pitää olla joka suuntaan ja vähän joka paikkaan. Ja tietysti, kun omassa työssäni on myös nyt osittain ollut se hyvinvointityö ja sen koordinointi Pieksämäellä, jotenkin se hyvinvointityö on kyllä aika hyvin sopinut myös tähän nuorisotyön kenttään. Koska jos ysipykälää ajattelee, jossa sanotaan, että meidän pitää seurata nuorten elinoloja, niin sehän on myös nuorten hyvinvoinnin seuraamista.

Haastattelija 1 [00:04:59]: Kyllä.

Puhuja 1 [00:05:00]: Jotenkin minä ajattelen, että se on semmoinen isompi kokonaisuus. Nuorisotyö on yksi osa sitä isoa kokonaisuutta, mikä pitää nähdä tosi tärkeänä siinä kunnassa. Se ei ole erillinen semmoinen bunkkerissa oleva tötterö, vaan se on selkeästi osa sitä koko meidän kuntamme hyvinvointityötä ja sitä hyvinvoinnin kokonaisuutta. Rakenteet ovat minusta hirmu tärkeitä. Eli se, että kun meillä on se sähköinen hyvinvointisuunnitelma ja -kertomus. Se tehdään vuosittain. Minä vedän sen maaliin yhdessä verkoston kanssa, jokainen osallistuu siihen työhön. Sitä kautta nostetaan niitä asioita, johon pitää kiinnittää huomiota. Se on meillä semmoinen kattosuunnitelma se meidän hyvinvointisuunnitelmamme, siellä on kaikki meidän kaupunkistrategiamme. Siellä on meidän lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelmatyömme. Siellä on kaikki sisällä. Niitä arvioidaan myös vuosittain. Olen päässyt valtuustoon asti kertomaan niitä arvioita ja nostamaan sieltä verkoston kanssa niitä asioita, jotka koetaan tärkeäksi ja jotka vaikuttavat nuorten elinoloihin. Rakenteellisuus sillä tavalla, että meillä on nimetty laaja hyvinvointityöryhmä, jossa olen puheenjohtajana, johon kuuluu järjestön edustusta, meidän eri hallintokuntien edustusta. Kuuluu seurakunnan, poliisin edustusta ja niin edelleen. Niin kuin laki sanookin, että se pitää olla monialainen. Meillä on vielä Lasten ja nuorten Pieksämäki -työryhmä, jossa on eri toimialojen johtajat, varhaiskasvatusjohtaja, opetusjohtaja ja niin edelleen. Sen alla toimii tämä tavallaan Ysipykälää varten nimetty Katiska, joka on myös monialainen, ja varhaisen tuen Varpu-työryhmä. Eli sitä tietoa tuotetaan sinne laajaan hyte-ryhmään tai siihen meidän sähköiseen hyvinvointikertomukseemme ja -suunnitelmaamme. On sellainen rakenne luotu sille tiedolle ja tiedon välittämiselle ja nostolle. On hirmu tärkeää, työn rakenteen lisäksi, että jaksottaa sen oikealla tavalla. Minä aina keväisin katson syksyn kaikki kokoukset, mihin kohtaan asemoituu laajan hyvinvointityöryhmän kokoukset. On tärkeää, että Katiska ja Varpu ovat ennen laajaa, että sieltä pystyy nostamaan niitä asioita ja mitä ajastaan menee sinne hyvinvointikertomukseen. On myös tärkeää jaksottaa ja huolehtia, että kun ne ovat hyvin aikataulutettuja ja jaksotettuja, niin oikeat ihmiset pääsevät myös niihin kokouksiin.

Haastattelija 1 [00:07:44]: Kyllä. Ehkä vielä jatkoa tähän sellaisen kysymyksen äärellä, että miten myös se tiedonkulun vastuu asettuu itse kullekin. Minkälainen merkitys on esimerkiksi sillä omalla tehtäväkuvalla ja tehtävänimikkeellä? Mika.

Puhuja 2 [00:08:04]: Joo. Minä ajattelen, että kun on nimetty siihen ryhmään, se vastuu on jokaisella. Jokaisen pitää huolehtia siitä. Me emme voi odottaa, että esimerkiksi minä nuorisotoimenjohtajana kertoisin niistä asioista vaikka meidän perusopetuksemme tietylle henkilölle. Perusopetuksen koulutoimenjohtajat, jotka siellä ovat mukana, niin he huolehtivat siitä, että se viesti menee sinne eteenpäin. Tietenkin meillä on Vaasassa monialaisessa järjestely, että meillä puheenjohtajana toimii sivistystoimenjohtaja ja minä olen varapuheenjohtajana. Minä valmistelen ne kokoukset ja meillä on myös meidän

viestintämme mukana siinä työssä, jolla on tietty rooli ja heillä on tietty tehtävä aina kokousten jälkeen. On vastuutettu ja sovittu, mikä on kenenkin rooli, se on tosi tärkeä tässä viestinnässä. Minä ehkä vielä sen haluaisin nostaa esille, että Seija puhui tuossa suunnitelmallisuudesta. Me ollaan siihen suunnitelmallisuuteen tartuttu sillä tavalla, että meillä on meidän neljä vuoden kokoustamme teemoitettu valmiiksi. Kaikki tietävät, mitkä teemat tulevat milloinkin vuoden aikaan. Se myös on auttanut meitä suunnittelemaan niitä kokouksin sisältöjä ja myös, että mitä asioita nostetaan esille. Me tiedetään esimerkiksi nyt, että pari viikon päästä, kun seuraava kokous on, mitkä ne ovat ne teemat. Me ollaan viestinnän suunnittelijan kanssa mietitty, että tämä asia on nyt semmoinen, että nostetaan siinä meidän tiedotteessamme kokouksen jälkeen eteenpäin. Ehkä vielä sen haluaisin nostaa esille, kaikki tietävät sen, että kun julkisessa hallinnossa tai kaupunkiorganisaatiossa toimitaan, niin kyllähän sitä toimintaa arvioidaan ja tarkastetaan. Meilläkin Vaasan kaupungin tarkastuslautakunta oli kiinnittänyt huomiota siihen, että nyt kun tämä hyvinvointialuemuutos tuli ja tietyt palvelut siirtyivät kaupunkiorganisaatiosta hyvinvointialueelle, mitkä asiat nyt nilkuttaa suhteessa nuoriin ja nuorten palveluihin. Kyllä siinä tarkastuskertomuksessa kysyttiin, että miten tämä monialainen nuorten ohjaus- ja palveluverkosto on tarttunut tähän, että nuorilta tulee se viesti, että mielenterveys- ja päihdepalveluita ei saa riittävän nopeasti. Se on kaikki myös viestintää. Se kaikki on viestintää niiden organisaatioiden välillä, joita on siinä monialaisessa ryhmässä mukana. Sillä tavalla se vastuu on myös, että muistetaan kertoa monialaisessa ryhmässä, että mitä meillä on suunnitteilla. Se ei riitä, että sanotaan, että me suunnitellaan, tartutaan tähän asiaan, vaan miten ja jaetaan se tieto. Semmoinen vastuu siitä viestinnästä vielä on tosi tärkeä.

Haastattelija 1 [00:11:44]: Ja tuohon liittyen vielä tavallaan sitä prosessia myös eteenpäin, että kun kuvataan sitä, että miten siihen asiaan ollaan tarttumassa toimeen, niin myös, että siihen pystytään palaamaan myöhemmissä vaiheissa ja nimenomaan taas seuraamaan sitä, että miten se oikeasti toteutuu siellä käytännössä.

Puhuja 2 [00:11:57]: Niin, Kyllä sitä pitää seurata ja vähintään lukea se muistio edellisestä kokouksesta ennen seuraavaa kokousta. Muistaa, mitä on luvannut tehdä.

Puhuja 1 [00:12:13]: Ainakin itse ajattelen, tietysti meillä aika paljon, kun meidän eri työryhmämme ja meidän rakenteemme, aika monessa itse on myöskin puheenjohtajana. Tietysti se on sillä lailla helppo. Se on keskitetty yhdelle ja selkeä. Jonkun vastuulla on huolehtia, että ryhmät toimivat ja ne tulee kutsuttua koolle. Hyvä esimerkki kuntalaisten osallisuudesta on myös, että meillä toimivat kumppanuuspöydät semmoisena osallisuusmenetelmänä. Meillä on tapana, että kun kumppanuuspöytä alkaa, siellä on meidän valtuuston puheenjohtajamme, hallituksen puheenjohtajamme myös mukana. Me

käydään se edellisen kumppanuuspöydän muistio läpi ja katsotaan, mitä niille kuntalaisten nostamille asioille on tapahtunut. Tarkastellaan sillä tavalla myös ja jos niille ei ole tapahtunut, niin tiedetään, keltä ne ovat jääneet tekemättä. Ja ihan sama siinä meidän monialaisessa verkostossamme. Kyllä me aina Katiskassakin mietitään, mitä meillä oli edellisellä kerralla ja mitä ei. Esimerkiksi nyt oli maanantaina Katiskan kokous. Me todettiin tämä sama, että lasten ja nuorten mielipalvelut ovat kyllä nyt heikosti saatavilla. Ja me sovittiin, että me tehdään siitä nyt kannanotto ja laitetaan eteenpäin. Kyllä ne oikeasti jalkautuvat ja oikeasti niille asioille pyritään tekemään. Kouluterveyskysely tehdään joka toinen vuosi. Meillä on työryhmä, Katiskasta jalkautettu, joka koostaa niistä yhteenvedon. Se lähtee aina lautakuntaan ja eteenpäin.

Haastattelija 1 [00:13:44]: Palautan jotenkin ajatusta tuosta vielä siihen, mitä Mika puhuit siitä verkoston kahdensuuntaisesta tiedonkulusta. Siitä, mitä ihminen, työntekijä, asiantuntija tuo siihen verkostoon ja mitä sieltä verkostosta viedään takaisin sinne omaan organisaatioon. Myös tämä osallisuuden tulokulma. Se tieto koostuu monista eri tulokulmista ja monien eri ihmisten näkökulmista.

Haastattelija 2 [00:14:12]: Te nyt ehkä vastasitte seuraavaan kysymykseeni, mutta ehkä Seijalle vielä se, mitä minä jäin miettimään. Mehän nähtiin vielä ennen tätä äänitystäkin. Käytiin vähän läpi teidän kaupunkienne tilannetta, että nyt on kyllä aika monen kaalimaan vartijana tämä Seija. [naurua] Kuinka se on myös herkkä, jos se on yhdellä? Minusta olisi kivaa tämä kertoa kunnille. Sinä sanoit, että kuitenkin olisi hyvä, että keskitetään. Se vastuu on jollakin. Mutta entäs sitten, kun Seijaa ei olekaan?

Puhuja 1 [00:14:46]: No minä näen sen... Mika tuossa aikaisemmin sanoi, että kun ihmiset osallistuvat eri työryhmiin, heillä on vastuu myös siitä tiedon viemisestä molempiin suuntiin. Vaikka se yksi tavallaan kokoaa ja kasaa ja huolehtii siitä, niin esimerkiksi en minä sitä sähköistä hyvinvointikertomustakaan tee yksin, vaan minä laitan niille ihmisille, että nyt. Heillä on tunnukset sinne, käyvät suoraan laittamassa omalta osaltaan. Se on myös tavallaan minusta semmoinen verkostojohtamisen malli. Kaikki ottavat vastuuta. Sitä johtaa sitä koko meidän kaupunkiverkostoamme. Oli kyseessä lapset, nuoret, työikäiset tai ne ikäihmiset. Se on kaikkien, meidän jokaisen vastuulla.

Haastattelija 2 [00:15:25]: Ja siitä varmaan pitää muistuttaa.

Puhuja 1 [00:15:27]: Siitä pitää muistuttaa, kyllä. Mutta hyvin se kyllä pelittää. Taisin siinä kenraalissakin puhua siitä ääneen, että meidän nuorisotyöntekijämme tapaavat nuoria koko ajan. Koulunuorisotyössä he tapaavat, jalkautuvassa nuorisotyössä. Tuossa alhaalla juuri äsken Mikan kanssa puhuttiin liikkuvasta ja jalkautuvasta nuorisotyöstäkin. He tapaavat niitä nuoria hyvinkin erilaisissa konteksteissa. Meidän tehtävämme on myös kerätä sitä suullista palautetta, miten nuoret kokevat asioita, mihin he tarvitsevat jotain lisää tai näin poispäin. Me vaan ollaan ehkä nuorisotyöntekijöinä liian kiltti kansa, että me ei osata itse pitää meteliä meidän asioistamme. Kuka kissa hännän nostaa ellei kissa itse. Nuorisotyö on minusta niin tärkeää duunia, melkein tärkeintä, mitä tehdään tällä hetkellä yhteiskunnassa. Kyllä siihen pitää panostaa ja sitä pitää arvottaa. Jos me ei itse sitä arvoteta eikä itse nosteta sitä meidän häntäämme. Mitä me odotellaan, että joku muu sen nostaa, höpötippöppää. Se on meidän tehtävämme.

Haastattelija 2 [00:16:34]: Se paikka pitää ottaa.

Puhuja 1 [00:16:35]: Se paikka pitää ottaa ja se arvostus pitää ansaita.

Haastattelija 1 [00:16:40]: Ja asiantuntijuutta hyödyntää ja olla aloitteellinen. Olla myöskin rohkeutta olla aloitteellinen.

Puhuja 1 [00:16:45]: Ja tunkee itsekin niihin areenoihin mukaan, joissa kokee, että minun pitää olla tuolla kertomassa se nuorten näkökulma. Meillä on semmoinen Etelä-Savon maakunnallinen lasten, nuorten ja perheiden johtoryhmä. Minä olen sielläkin edustettuna. Pitää osata tunkea niihin paikkoihin itseänsä ja olla aktiivinen, eikä vaan odottaa, että joku kutsuu ja hakee minut jonnekin.

Haastattelija 2 [00:17:11]: Hei, minulla on lyhyt kysymys tuosta seuraavasta. Päästään vielä, Heta, seuraavaan aiheeseen. Me vähän pohdittiin sitä viestinnän moninaisuutta ja viestinnän kieltä. Miten me saadaan sieltä ohjaus- ja palveluverkoston työstä se kiteytetty viesti, että se osuu niille kohderyhmille, joille me halutaan. Kuten puhuttiin, kun sitä on syvään päätyyn ja kansalaisille tai kuntalaisille ja nuorille. Mikä se on se viestinnän muoto? Mietittekö te sitä, kun tiedote lähtee tai viestinnän kanssa tapaatte? Miten se saadaan kiteytettyä se asia?

Puhuja 2 [00:17:49]: Kyllä Vaasassa esimerkiksi, niin kuin sanoin aikaisemmin, meillä sen monialaisen ryhmän kokouksen jälkeen kootaan tiedote jostakin, yhdestä tai kahdesta asiasta. Ne nostetaan esille. Se on jo, että mietitään, että jos ne kaikki asiat laitettaisiin yhteen tiedotteeseen, sitä ei kukaan jaksakaan enää lukea. Eikä kukaan muista, mitä ensimmäisessä lauseessa luki, kun on päässyt loppuun asti. Tiivis, kiteytetty, selkeä viestintä. Selkeää ja ymmärrettävää kieltä. Minä mainitsin siitä, että myös kuntalaisilla on oikeus tietää, että mitä siinä ryhmässä tehdään. Kuntalaiselle selviää, että tämä ryhmä on keskustellut nyt esimerkiksi nuorten palveluihin liittyvästä, nuorten aikuisten arkeen, elämään liittyvistä haasteista ja ongelmista, vaikka niin kuin mainitsin tämä mielenterveys- ja päihdepalveluiden saatavuus. Myös mitä siinä ryhmässä on keskusteltu, että mitä voidaan tehdä.

Haastattelija 2 [00:19:05]: Tuloksia vähän.

Puhuja 2 [00:19:06]: Niin ja monialainen verkosto, tietenkin siinä on se haaste, että sehän ei välttämättä itsessään pysty aina tekemään kauhean selkeästi päätöksiä kymmenen organisaation puolesta, että näin tehdään, vaan se työ jatkuu. Jokainen työskentelee omissa organisaatioissaan, että asiaa saadaan eteenpäin. Se on myös se ryhmä, joka voi toimia äänitorvena. Seija puhui siitä, että ottavat kantaa asiaan. Se on se yksi selkeä asia, mitä se voi tehdä. Vaasassa, me ollaan kaksikielinen kaupunki, meillä tulee se viestintä ja tiedote ulospäin sekä suomeksi että ruotsiksi. Meillä on todella iso, muistaakseni meillä puhutaan yli 100:aa eri äidinkieltä Vaasassa. Eli meillä on todella monikulttuurinen kansainvälinen kaupunki. Aina eivät välttämättä riitä edes suomi ja ruotsi, vaan myös englanti. Sitä pitää vähän valikoida. Se viesti, että miten se saadaan ymmärrettäväksi. Pitää miettiä, että mikä se on se kohderyhmä. Onko se päättäjät, asiantuntijat, kuntalaiset, vanhemmat vai onko se nuoret. Niistä asioista puhutaan vähän eri tavoin, samasta asiasta. Nuoret eivät jaksakaan kuunnella sitä virkakielen diipadaapaa, jossa puhutaan...

Haastattelija 2 [00:20:52]: Lakipykäliin viittaamista.

Puhuja 2 [00:20:52]: ... euroista sinne tänne ja siellä sanotaan sitä ja tätä. Se fakta, että tämä ongelma, tätä saadaan, tämä tehdään ja näin tätä asiaa taklataan. Se kohderyhmän ymmärtäminen on myös tärkeää.

Puhuja 1 [00:21:09]: Se on ihan huipputärkeää nimenomaan, että osaa viestiä sillä kielellä, mikä se sinun kohderyhmäsi on, jolle sinä haluat viestiä. Minä laitan aina esimerkiksi

Katiskan ja Varpun kaikki muistiot sille meidän Lasten ja nuorten Pieksämäki -työryhmälle, missä se johto on, tiedoksi. He voivat lukea ja katsoa, mitä siellä on keskusteltu. Ja tosi tärkeää on myös se, että on erinomaiset suhteet paikallislehtiin ja medioihin. He mielellään kirjoittavat eri asioista ja tekevät nuorisotyöstä nostoja. Ja kaikista kumppanuuspöydistäkin menevät kaikki pöytäkirjat nettiin ja kuntalaisten luettavaksi. Tarkasti on mietitty se osallisuusrakenne ja se on avattu meidän nettisivuillamme, miten me osallistamme kuntalaisia ja näin pois päin. Se on tärkeää, että osaa puhua oikeissa paikoissa oikeilla kielillä, että tulee ymmärretyksi.

Haastattelija 1 [00:22:03]: Minä ajattelen kanssa, että hankkeessa on todennettu juurikin tätä ihan samaa, että kun on eri toimijoita, eri kohderyhmiä, joille sitä tietoa pitää välittää. Sieltä myös nousee hirmu erityyisiä odotuksia myös siitä, että missä muodossa esimerkiksi se tieto saadaan. Mitä ajattelette, mitä ovat ne keinot? Mitä pitää tehdä, jotta ne odotukset tulevat täytetyksi ja pystytään saavuttamaan se tilanne, että voidaan itse kunkin se toiveiden ja tarpeiden sammio täyttää?

Puhuja 1 [00:22:35]: Ensinnäkin se, että meidän pitää pitää huolta omasta ammattipätevyydestämme. Nuorisotyössäkin pitää koko ajan kouluttautua, olla ajan hermolla. Mitkä esimerkiksi ovat nuorten... Ne muuttuvat niin nopeasti, somemaailma ja kaikki muut. Pitää olla kartalla siitä ja pitää huolehtia siitä, että sinä olet ammatillisesti pätevä. Sitä kautta pystyy viestimään oikealla tavalla. Ja kaupungin virallisessa viestinnässä Pieksämäellä. Meillä on viestintäsihteeri, jonka kautta minä laitan tietoja. Hän laittaa niitä tiedotteita eteenpäin ja rakentaa niitä. Median kanssa on omanlainen tapa toimia, että miten sinne viestitään. He tulevat tekemään juttuja ja jutut tarkastetaan ja näin pois päin. Minä välillä törmään siihen, että joissakin paikoissa nuorisotyössäkin on semmoinen helmasynti, että ei pääse oikein koulutuksiin. Sitä ammatillista pätevyyttä on haasteellista pitää yllä tiukkana talousaikana. Kyllähän meidän pitää itse huolehtia myös siitä, että me osataan viestiä. Se on osa sitä meidän työtämme ja osa meidän ammattitaitoamme.

Puhuja 2 [00:23:42]: Joo, ja jos ajatellaan vielä monialaisen nuorten ohjaus- ja palveluverkoston tehtävää, niin siinä on se tieto, tiedon jakaminen, tiedon tuottaminen, koordinointi, miettiminen yhdessä, yhteistyössä monialaisesti. Sehän on ihan selvää, että siellä on monenlaisia erilaisia tarpeita, koska sehän ei lopu siihen, että se ryhmä, vaan myös ne päätöksentekijät. Tämä oli tosi hyvä kysymys, Heta, missä muodossa ja miten. Jäin sitä oikein miettimään, kun eilen meillä oli esimerkiksi Vaasan koulutuslautakunnan kokous. Meillä oli hyvä keskustelu osavuosisikatsauksesta. Kaupunginhallituksen puheenjohtaja oli mukana. Hänellä oli tosi hyviä kysymyksiä. Minua jäi harmittamaan se, että voi hitsi, kun olisin tiennyt ennakkoon ne hänen kysymyksensä, niin minä olisin pystynyt valmistautumaan

paljon paremmin ja kertomaan hänelle tiettyjä lukuja ja faktoja. Juuri tämä tiedon tuottamisen näkökulma ja miten ihmiset haluaisivat eri kohderyhmissä sitä tietoa. Myös semmoinen, onko se vähän niin kuin armollisuuttakin niitä tiedon tuottajia kohtaan. Vinkkaa etukäteen tai kysy tai pyytää, että voitko toimittaa nämä tiedot vaikka jälkikäteen. Kyllä minä tänä aamuna muistikirjaani availin ja katselin, mitä se meidän kh:n puheenjohtajamme kysykään. Mietin, että minä saan nämä tiedot tuolta ja tuolta ja laitan hänelle jälkeensä. Palaan siihen asiaan vielä. Näinhän se toimii hyvässä vuoropuhelussa, kaikessa. Erityisesti tämmöisessä monialaisessa yhteistyössä. Ja jos mennään monialaisessa yhteistyössä vielä ihan sinne ruohonjuuritasolle, missä meidän nuorisotyöntekijämme, etsivät nuorisotyöntekijämme, työpajojen työntekijämme työskentelevät ja auttavat nuoria nuorten asioissa monialaisessa yhteistyössä. Siellähän se vuorovaikutus myös korostuu koko ajan ja on avainasemassa.

Puhuja 1 [00:26:18]: Kyllä minä itse esimerkiksi nuorisotyöstäkin, kun me ollaan opetus- ja kasvatustalokunnan alla, me laitetaan neljä kertaa vuodessa ajankohtaiskirje talokunnalle. Me kerrotaan ne meille tärkeät kuulumiset ja nostetaan niitä asioita, että nuorisotyö on oikeasti osa koko sitä kunnan kuntalaisten hyvinvointia, että myös nuoret voivat hyvin. He ovat meille hirveän tärkeitä. He ovat niitä meidän tulevaisuutemme päättäjiä. Meidän tulevaisuutemme työntekijöitä kunnassa. Kyllä pitää myös nostaa sitä nuorisotyötä, miten tärkeä se on ja mitä kaikkea me tehdään. Ja se ajankohtaiskirje on ollut minusta hyvä. Se otetaan mielellään vastaan ja ollaan vähän kartalla, missä meillä mennään.

Haastattelija 1 [00:27:05]: Juuri se vuoropuhelu varmasti nimenomaan...

Puhuja 1 [00:27:08]: Vuoropuhelu on tosi tärkeää.

Haastattelija 1 [00:27:10]: ... varmistaa sitä, että ne itse kunkin toiveet ja tarpeet täyttyvät molemmin puolin.

Puhuja 2 [00:27:15]: Seija tuossa aikaisemmin sanoi siitä nuorisotyön vaatimattomuudesta, että me ei nosteta itseämme aina esille. Näinhän se aika usein on, että ei siitä omasta työstään välttämättä niin paljon kehtaa puhua. Minä ajattelen, että tämmöinen monialainen nuorten ohjaus- ja palveluverkosto on juuri nimenomaan se arena – nuorisotyölle. Se on se paikka, missä nyt sitten paukutetaan menemään ja kerrotaan, että me tehdään sitä, tätä, tuota ja vielä aamulla, illalla, yöllä ja viikonloppunakin. Eikä vain seinien sisällä, vaan vielä myös liikkuen ja kaikissa erilaisissa ympäristöissä. Myös nuorisotyön pitää muistaa, että se

monialainen yhteistyö on tärkeä peliareena, jossa se tieto menee eteenpäin. Meidän on turha sanoa, että meitä ei arvosteta tai ei tiedetä, mitä nuorisotyö on, jos ei olla käytetty niitä ryhmiä, joissa toimitaan, hyväksi ja eduksi viestin viemisessä eteenpäin.

Haastattelija 1 [00:28:27]: Kyllä, ja tämä palautuu taas siihen näkökulmaan, että meillä itse kullakin, joka on mukana verkostotyöskentelyssä, on myös vastuu siitä tiedon saattamisesta ja palauttamisesta. Jatkanpa vielä semmoisella näkökulmalla, että onko jotakin semmoisia erityisiä väyliä tai välineitä, joita voisi hyödyntää tässä tiedonkulussa ja viestinnässä nyt suhteessa ajatellen sitä monialaista yhteistyötä?

Puhuja 1 [00:29:00]: No minun mielestäni me ollaan aika paljon niitä jo sivuttukin. Somemaailma on sellainen, nuorten vanhemmat monesti seuraavat eri kanavia ja nuoret seuraavat eri kanavia, niiden haltuunotto. Median kanssa yhteistyö. Minusta on tärkeää, että on niitä kanavia, voidaan sieltä nostaa julkisuuteen. Erilaiset tämmöiset verkostotyöryhmät, joissa me varmasti Mikan kanssa molemmat ollaan monessa mukana. Sitä kautta tavallaan viedä niitä nuoruuteen liittyviä asioita ja nostaa niitä esille. Kyllä ne varmaan minusta aika lähellä ovat tulleetkin tässä meidän puheenvuoroissamme. Äkkiseltään ainakaan ei tule mieleen nyt mitään erikoista, mitään ihmeitä.

Puhuja 2 [00:29:40]: Joo. Sen ehkä vielä nostaisin esille, kun me Vaasan kaupungin viestinnän kanssa keskusteltiin, että miten tätä monialaista yhteistyötä, tätä verkoston toimintaa tuodaan paremmin esille. Yksi oli, että me alettiin julkaisemaan sitä tiedotetta. Ja toinen on se, että meillä ei meidän verkkosivullamme löydy tietoa siitä ryhmästä. Nyt tulee verkkosivulle tarkemmat tiedot ryhmästä. Nämä ovat hirveän simppeleitä perusasioita, mutta ehkä jossakin kohtaa on vaan menty siihen työhön ja tehdään sitä verkostotyötä ja ei ajatella, että tästä on hyvä nostaa esille eri viestintäkanavien kautta.

Haastattelija 2 [00:30:38]: Kyllä. Ja Seijalla oli hyvä se ajankohtaiskirje. Siis ihan tätä perusvanhaa mättöä myös. Sekin voi toimia, varsinkin asiantuntijapuolelle kun viestitään. Hei, aikamme alkaa olla päätöksessä. Kiitos ihan tuhannesti. Mutta nyt, me on aina luvattu kuuntelijoille loppuun, että meidän ammattilaisemme, nämä konkarit, kaksi kolme kiteytystä, koska aika paljon on nyt puhuttu. Mitä ainakin viestinnästä ja tästä tiedonkulusta olisi hyvä kuulijoiden muistaa, jotka itse tekevät tätä työtä.

Puhuja 1 [00:31:14]: Minä voin aloittaa. Minun mielestäni on tärkeää, että sinä olet ammatillisesti pätevä. Sinä tiedät, minkälaisia tapoja on viestiä. Jos et sinä ole niissä ja tiedä,

että missä kanavissa ne nuoret ovat, niin ethän sinä heitä myöskään tavoita. Tai ne ammattilaiset, mitkä ne ovat viestinnän kanavat. On hirmu tärkeää pitää itsensä kartalla, että milloin on Snapchatia ja milloin on Tapstappia, mutta niistä pitää olla kartalla. Mitä kaikkea meillä on käytössä. Toinen näkökulma, mikä minusta on tosi tärkeää. Älä jää odottamaan, että joku kysyy, vaan tiedota itse. Huolehdi siitä kissanhännän nostosta. Ole itse aktiivinen ja nosta niitä asioita. Minusta se on semmoinen tärkeä viesti. Oli se monialaista tai nuorisotoimen omia asioita. Nosta itse se häntäsi topakasti ja kerro itse ja viesti niistä asioista. Kun sinä osaat ne kanavat, joissa sinun pitää viestiä, niin se on minun mielestäni yksi hirveän hyvä kiteytys.

Haastattelija 2 [00:32:16]: Kiitos. Mika.

Puhuja 2 [00:32:39]: Minä voisin jatkaa siitä vielä, olen todennut itse muutamaan kertaan viimeisen parin vuoden aikana, että hirveän tärkeätä aina välillä palata katsomaan sitä nuorisolain ysipykälää, mitä siinä sanotaan siitä ryhmän tehtävistä, tavoitteista. Niitä kerrataan sen verkoston kanssa. Ja minä ajattelen, että sitä kautta tulee sitä sitoutumista siihen. Jokainen ymmärtää myös sen vastuunsa ymmärtää, että kuinka tärkeää on viestiä eteenpäin. Minä sanoin tuossa aikaisemmin jo siitä, että kuinka tärkeitä ne ovat ne nuorten viestit. Monialainen nuorten ohjaus- ja palveluverkosto ja ne kokoukset, eiväthän ne välttämättä ole sellaisia areenoja tai luonnollisia ympäristöjä, joihin nuoret tulisivat kertomaan eri elämäntilanteestaan tai miten he kokevat jotkut palvelut, vaikka ne mielenterveys- ja päihdepalvelut. Tuodaan sitä viestiä ja sitoudutaan siihen ja pidetään koko ajan mielessä, että kenelle sitä työtä tehdään. Mikä se on se kohderyhmä. Minä nostaisin kolmanneksi vielä semmoisen avoimuuden siitä, että kerrotaan, puhutaan, niin kuin Seija sanoi, että nostaa sitä ja ei jäädä odottamaan. Puhutaan siitä asiasta ja ollaan ylpeitä, että meillä on laissa tällainen asia, joka antaa meille mahdollisuuksia parantaa niitä nuorten kasvu- ja elinoloja.

Haastattelija 1 [00:34:02]: Mainioita kiteytyksiä.

Haastattelija 2 [00:34:02]: Kyllä, juuri näin.

Haastattelija 1 [00:34:04]: Kiitos Seija.

Puhuja 1 [00:34:05]: Kiitos.

Haastattelija 1 [00:34:05]: Kiitos Mika.

Puhuja 2 [00:34:06]: Kiitoksia teille kutsusta.

Haastattelija 1 [00:34:08]: Ihanaa, kun pääsitte meidän vieraaksemme tähän meidän podcast-jaksoomme ja jaoitte ajatuksianne monialaisen ohjaus- ja palveluverkoston viestinnästä ja tiedonkulusta. Ja toki vähän muistakin asioista, jotka ovat nuorisotyölle tärkeitä. Oli ilo, Marja, asettua tälläkin kertaa kanssasi podcastin ääreen.

Haastattelija 2 [00:34:27]: Samoin.

Haastattelija 1 [00:34:28]: Ja näin podcastin syyskauden alkuun muistuttelen, että me otetaan vastaan palautetta ja sisältöehdotuksia hankkeen verkkosivulla www.kuntaliitto.fi/ysipykala. Kiitos sinulle, että tulit kuuntelemaan podcast-jaksoamme ja seuraavaan kertaan. Silloin aiheenamme on tiedolla johtaminen.

[musiikkia 00:34:36 - 00:34:58]

[äänite päättyy]